



Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka práce: Jana Pavlátová
Název práce: Informovanost pedagogických pracovníků mateřských škol o syndromu CAN
Vedoucí práce: doc. PhDr. Václav Bělík, Ph.D.
Oponentka práce: doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc.

Základní údaje: rozsah 41 stran vlastního textu + soupis celkem 30 titulů použitých zdrojů + bez příloh

Téma práce: velmi aktuální, potřebující zkoumání;

Struktura práce: vhodně vystavěná, řešící zvolené téma náležitě co do obsahu i posloupnosti jednotlivých kapitol a jejich součástí; názvy součástí struktury jsou výstižné;

Cíl práce: podle str. 10 „analýza problematiky syndromu CAN s ohledem na zkoumání v mateřských školách v Náchodě“ – v zásadě přiměřený (ale slušela by mu drobná formulační úprava); jakkoli je slovo analýza v případě bakalářské práce odvážné, podle mého názoru lze konstatovat splnění cíle práce;

Teoretická část práce: kapitoly teoretické části mají povahu běžného kompilátu výrazně se opírajícího o odborné zdroje (jako řada jiných kvalifikačních prací, s nimiž text vykazuje podobnosti) a se skromným podílem vlastního autorského textu; kapitoly pokrývají potřebná teoretická východiska řešeného tématu;

Použití terminologie: přiměřené, jistě vzhledem k silné opoře o odborné zdroje; avšak s výjimkou;

Práce se zdroji informací: svědomitá – autorka prokazuje potřebný rozhled po podstatných odborných zdrojích, i když je jejich výběr v několika případech k diskusi;

Citace a parafráze: pečlivě rozlišované, v zásadě vhodně vybrané (s výjimkou);

Způsob odkazování: odpovědný – i v případě parafrází se stránkovým údajem, což vnímám jako solidnost vůči čtenáři textu, v celkovém posouzení však s výhradou;

Soupis použité literatury: bohatý, pro bakalářskou práci nadprůměrně početný, avšak vypracovaný na řadě míst nedůsledně vzhledem k normě bibliografických citací;

Jazyková a stylistická úroveň: v zásadě přiměřená, ale nepřevyšující obvyklou úroveň současných kvalifikačních prací, tzn. s jistým počtem pochybení; s občasnými odchýlenými od odborného stylu;

Koncepce empirického šetření: vhodná volba kvalitativní strategie, koncepce je vyložena přehledně ve struktuře cíl – hlavní výzkumná otázka – dílčí výzkumné otázky – tazatelské otázky; konkrétní sestava (a formulace) tazatelských otázek je tématem k diskusi; k doplnění je charakteristika výzkumného souboru;

Interpretace výsledků: výsledky šetření jsou prezentovány a také interpretovány uspořádaně a dostatečně podrobně v podkapitole 5.4 Rozhovory a jejich interpretace;

Formální stránka práce: solidní – úhledný text s předepsanými náležitostmi;

Využitelnost pro praxi: je naznačena zejména v Závěru práce (bližší konkretizace návrhů pro praxi by byla vhodná);

Celkové hodnocení:

- a) Posuzovaná práce splňuje klíčové požadavky kladené na bakalářské práce studijními předpisy i akademickými zvyklostmi.



- b) Míru podobnosti textu s jinými zdroji udává antiplagiátorský program ve výši 28 %. Po prověření podobností konstatuji, že se jedná o podobnosti buď s odbornými zdroji nebo (v převážné většině případů) s kvalifikačními pracemi používajícími tytéž odborné zdroje. Na zdroje je odkázáno. S podivem konstatuji několik krátkých podobných pasáží v praktické části (bez odkazu).

Klady práce jsou konstatovány v předcházející části posudku. Dále následuje soupis vybraných výhrad, které mohou být námětem k diskusi při obhajobě bakalářské práce:

1. V podkapitole 3.2 Prevence syndromu CAN je vážné terminologické pochybení u druhů prevence.
2. Za nepatřičný považuji výběr citované pasáže z publikace Nejstřeženější tajemství z roku 1996 – jak závažné je v současnosti to, co bylo „schváleno Ministerstvem školství ČR 25“? (Jiné pasáže této publikace by zasluhovaly využití.)
3. Výhradu je třeba vznést k nedostatečnému naplnění pokynu Rozhodnutí děkana č. 10/2021 o nezbytnosti jasných hranic parafrázovaného textu. V tomto ohledu není text práce dostatečně důsledný.
4. Stručná podkapitola 5.3 se sice jmenuje Výzkumný vzorek, ale o výběru vzorku, tedy právě těchto respondentek (informantek), kromě konstatování, že to byl záměrný výběr, vlastně nepojednává. Při obhajobě práce doporučuji vyhodnotit, zda by v případě jiných respondentek/ informantek (s jinou délkou praxe, s jiným vzděláním) byly výsledky obdobné.
5. Podivuji se dále konstatování, že většina respondentek (informantek) má absolvovanou vysokou školu, když se to týká tří ze šesti. Určitě by bylo užitečné vědět, o jaké obory vysokoškolského studia se jednalo, když je posléze konstatována tak nízká informovanost respondentek/informantek o tématu.
6. Soubor tazatelských otázek je k diskusi – je poměrně obsáhlý (rozhovor s 22 tazatelskými otázkami potřeboval opravdu vstřícné a ochotné respondentky) a formulace některých tazatelských otázek nejsou jazykově nejvhodnější (TO 7, 9, 11, 13), i když jejich srozumitelnost to neohrozilo.
7. Výše uvedená vstřícnost a ochota respondentek/informantek byla jistě zapotřebí i vzhledem k tomu, že část rozhovoru měla povahu zjišťování jejich vědomostí o tématu („testu“ s otevřenými položkami), autorčin připojený komentář je ve stejném duchu.
8. Výběr odborných zdrojů je v několika případech k diskusi (starší zdroje, učební text z jiné univerzity, když je více titulů novějších a „bližších“ apod.).
9. Soupis použitých zdrojů obsahuje *větší počet* pochybení, k nimž patří zejména: chybějící údaje, nesprávná grafická podoba citace, nesprávné pořadí jmen v případě více autorů, nesprávný název publikace.
10. Bibliografickou citaci elektronického zdroje, která je v soupisu poslední, rozhodně nelze považovat za úplnou (konkrétní pasáž, se kterou se v textu pracuje, takto není dostatečně identifikována).

Výsledné hodnocení:

V Hradci Králové 29. 05. 2022